

Arrest

nr. 228 799 van 15 november 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 13 november 2019 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 10 november 2019 houdende de intrekking van het visum en houdende de teruggedrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. D'HAENENS, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 november 2019 komt de verzoekende partij aan op de nationale luchthaven te Zaventem. De verzoekende partij is in het bezit van een paspoort voorzien van een visum type C.

1.2. Op 10 november 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende de intrekking van het visum. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Mevrouw M. N.

*De/het _____, ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in _____
[namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]*

X Op verzoek van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie,

De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te _____

Heeft / hebben / werd

uw visumaanvraag onderzocht

x uw visum onderzocht. Nummer 012320480, afgegeven: 09.10.2019.

het visum is geweigerd het visum is nietig verklaard x het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

(...)

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene verklaart als toerist naar België te komen. Ze is in het bezit van een toeristisch programma dat loopt van 30/10/2019 tot 18/11/2019 doch kan daar verder geen toelichting bij geven. Betrokkene kan ons geen verdere info geven omtrent de bezienswaardigheden die ze gaat bezoeken.

Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie voor het Brxxl 5 City Centre Hostel voor slechts 1 nacht (van 30 op 31 oktober). Betrokkene zegt dat ze ter plaatse zal reserveren, doch kan geen bewijs leveren waar ze de andere nachten zal doorbrengen.

Ze is in het bezit van een koelbox vol vis. Ze verklaart dat dit voor eigen gebruik is, alhoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken.

(...)"

1.3. Op 10 november 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende de terugdrijving. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Op (...) werd (...)

de heer / mevrouw :

naam M. voornaam N.

geboren op 27.02.1984 te Kinshasa geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.) wonende te [....]

houder van het document paspoort nummer OP05999631

afgegeven te MINAFET op : 15.08.2019

houder van het visum nr. 012320480 van het type C afgegeven door [....]

geldig van 30.10.2019 tot 04.12.2019

voor een duur van 20 dagen, met het oog op : BNL2

afkomstig uit Istanbul International met Turkish Airlines TK1943, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart als toerist naar België te komen. Ze is in het bezit van een toeristisch programma dat loopt van 30/10/2019 tot 18/11/2019 doch kan daar verder geen toelichting bij geven. Betrokkene kan ons geen verdere info geven omtrent de bezienswaardigheden die ze gaat bezoeken.

Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie voor het Brxxl 5 City Centre Hostel voor slechts 1 nacht (van 30 op 31 oktober). Betrokkene zegt dat ze ter plaatse zal reserveren, doch kan geen bewijs leveren waar ze de andere nachten zal doorbrengen.

Ze is in het bezit van een koelbox vol vis. Ze verklaart dat dit voor eigen gebruik is, alhoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken.

(...)”

2. Over de vordering tot schorsing

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringend karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt door de verwerende partij niet betwist.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 34.2. van de verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode) *iuncto* de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) alsook de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet haar enig middel uiteen als volgt:

“Artikel 32 Visumcode bepaalt:

Artikel 32 Weigering van een visum:

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagmaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid; v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering, of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

2. De afwijzende beslissing en de redenen voor de afwijzing van de aanvraag worden kenbaar gemaakt door middel van het standaardformulier van bijlage VI.

3. Aanvragers aan wie een visum is geweigerd, kunnen in beroep gaan. Het beroep wordt ingesteld tegen de lidstaat die de definitieve beslissing over de aanvraag heeft genomen. De nationale wetgeving van die lidstaat is op het beroep van toepassing. De lidstaten verstrekken de aanvragers informatie over de procedure in geval van een beroep, zoals gespecificeerd in bijlage VI.

4. In de in artikel 8, lid 2, bedoelde gevallen stelt het consulaat van de vertegenwoordigende lidstaat de aanvrager in kennis van de beslissing van de vertegenwoordigende lidstaat.

5. Informatie over geweigerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig artikel 12 van de VIS-verordening.

Artikel 34 Visumcode bepaalt

Artikel 34 Nietigverklaring:

1. Een visum wordt nietig verklaard indien blijkt dat op het moment van afgifte niet aan de afgiftevoorwaarden voldaan was, met name indien er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat het visum op onrechtmatige wijze is verkregen. Een visum wordt in beginsel nietig verklaard door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het heeft afgegeven. Een visum kan door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat nietig worden verklaard; in dat geval worden de autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven van de nietigverklaring in kennis gesteld.

2. Een visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Een visum wordt in beginsel ingetrokken door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het heeft afgegeven. Een visum kan door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat worden ingetrokken; in dat geval worden de autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven van de intrekking in kennis gesteld.

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert de beslissingen als volgt:

"Het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), ii en artikel 34, 1/2 van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode.

Betrokkene verklaart als toerist naar België te komen. Ze is in het bezit van een toeristisch programma dat loopt van 30/10/2019 tot 18/11/2019 doch kan daar verder geen toelichting bij geven. Betrokkene kan ons geen verdere info geven omtrent de bezienswaardigheden die ze gaat bezoeken.

Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie voor het Brxxl 5 City Centre Hostel voor slecht 1 nacht (van 30 op 31 oktober). Betrokkene zegt dat ze ter plaatse zal reserveren, doch kan geen bewijs leveren waar ze de andere nachten zal doorbrengen.

Ze is in het bezit van een koelbox vol vis. Ze verklaart dat dit voor eigen gebruik is, alhoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken."

"Betrokkene is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart als toerist naar België te komen. Ze is in het bezit van een toeristisch programma dat loopt van 30/10/2019 tot 18/11/2019 doch kan aar verder geen toelichting bij geven. Betrokkene kan ons geen verdere info geven omtrent de bezienswaardigheden die ze gaat bezoeken.

Betrokkene is in het bezit van een hotelreservatie voor het Brxxl 5 City Centre Hostel voor slecht 1 nacht (van 30 op 31 oktober). Betrokken zegt dat ze ter plaatse zal reserveren, doch kan geen bewijs leveren waar ze de andere nachten zal doorbrengen.

Ze is in het bezit van een koelbox vol vis. Ze verklaart dat dit voor eigen gebruik is, alhoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken."

1. Formeel:

*De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het visum dient **ingetrokken** te worden (dus niet geweigerd).*

Artikel 34 Visumcode stelt dat een visum (enkel) wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Dit impliceert dus dat voorheen wel aan de afgiftevoorwaarden voldaan was. Het is dus aan de visumintrekkende overheid om de gewijzigde omstandigheden aan te tonen.

In casu is evenwel geen enkele sprake van gewijzigde omstandigheden.

Terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het visum dient ingetrokken te worden (waarvan de voorwaarden te vinden zijn in artikel 34 van de Visumcode), steunt ze haar beslissing inhoudelijk op artikel 32 van de Visumcode (weigering van het visum).

2. Inhoudelijk *wenst verzoekster als volgt te repliceren op de bestreden beslissingen: zij is inderdaad in het bezit van een koelbox vol vis. Het is bedoeld voor eigen gebruik. Het gaat om gerookte vis en bereid vlees. Zij hoeft die inderdaad niet te koken.*

Ze wilde het bewijs afgeven van haar reservatie voor de periode van 10 november tot 30 november 2019, maar zij mocht haar document niet meer afgeven aan de ambtenaar van de Dienst Grenscontrole. Ze kreeg als melding dat de beslissing al genomen was en dat ze moest wachten tot 18 u ongeveer om de beslissing in ontvangst te nemen. In bijlage vindt u dan ook het bewijs van reservatie, voor de periode 10 tot 30 november 2019.

Hieruit blijkt duidelijk dat de bestreden beslissing artikel 34.2 Visumcode schendt, iuncto artikel 2, 3 van de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat het middel bijgevolg ernstig is;"

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *"afdoende"* wijze. Het begrip *"afdoende"* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

Uit de motieven van de eerste bestreden beslissing tot intrekking van een visum blijkt dat voornoemde beslissing in rechte onder meer is gesteund op artikel 34, lid 2 van de Visumcode, bepaling die betrekking heeft op het intrekken van een visum. Tevens bevat de eerste bestreden beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoekende partij het doel en omstandigheden van haar voorgenomen verblijf onvoldoende heeft aangetoond, waarbij verduidelijkt wordt dat zij als toerist naar België is gekomen, dat zij in het bezit is van een toeristisch programma dat loopt van 30 oktober tot 18 november 2019 doch dat zij hierbij verder geen toelichting kan geven, dat zij geen verdere informatie kan geven over de bezienswaardigheden die zij gaat bezoeken, dat zij in het bezit is van een hotelreservatie voor slechts één nacht van 30 op 31 oktober en zegt dat zij ter plaatse zal reserveren,

doch geen bewijs kan leveren waar zij de andere nachten zal doorbrengen. Eveneens wordt opgemerkt dat zij in het bezit is van een koelbox vol vis, dat zij verklaart dat dit voor eigen gebruik is, hoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken.

Uit de motieven van de tweede bestreden beslissing tot terugnijving blijkt dat voornoemde beslissing in rechte is gesteund op artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de tweede bestreden beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoekende partij niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven, waarbij verduidelijkt wordt dat zij als toerist naar België is gekomen, dat zij in het bezit is van een toeristisch programma dat loopt van 30 oktober tot 18 november 2019 doch dat zij hierbij verder geen toelichting kan geven, dat zij geen verdere informatie kan geven over de bezienswaardigheden die zij gaat bezoeken, dat zij in het bezit is van een hotelreservatie voor slechts één nacht van 30 op 31 oktober en zegt dat zij ter plaatse zal reserveren, doch geen bewijs kan leveren waar zij de andere nachten zal doorbrengen. Eveneens wordt opgemerkt dat zij in het bezit is van een koelbox vol vis, dat zij verklaart dat dit voor eigen gebruik is, hoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken.

De verzoekende partij maakt *prima facie* niet duidelijk op welk punt deze motiveringen haar niet in staat stellen te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.2.3. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat de motiveringen van de bestreden beslissingen niet correct zijn, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

2.2.4. De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij stelt dat het visum dient ingetrokken te worden, dat artikel 34 van de Visumcode stelt dat een visum enkel wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt, dat dit impliceert dat dus voorheen wel aan de afgiftevoorwaarden was voldaan, dat het aan de visumintrekkende overheid is om de gewijzigde omstandigheden aan te tonen, dat er *in casu* evenwel geen sprake is van gewijzigde omstandigheden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij kan gevolgd worden in haar stelling dat een visum kan ingetrokken worden indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Echter blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing tot intrekking van het visum, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, op het eerste zicht wel degelijk wat de gewijzigde omstandigheden in het kader van de afgiftevoorwaarden zijn. Immers wordt gemotiveerd dat de verzoekende partij als toerist naar België is gekomen, wat aldus het doel van het voorgenomen verblijf was. Uit de motieven van de eerste bestreden beslissing blijkt duidelijk waarom de verwerende partij van mening is dat niet langer wordt voldaan aan de voorwaarde van het aantonen van het doel van de reis, *in casu* toerisme. Immers wordt erop gewezen dat de verzoekende partij bij aankomst in het bezit is van een toeristisch programma dat loopt van 30 oktober tot 18 november 2019 doch dat zij hierbij verder geen toelichting kan geven, dat zij geen verdere informatie kan geven over de bezienswaardigheden die zij gaat bezoeken en dat zij in het bezit is van een hotelreservatie voor slechts één nacht van 30 op 31 oktober en zegt dat zij ter plaatse zal reserveren, doch geen bewijs kan leveren waar zij de andere nachten zal doorbrengen.

2.2.5. De verzoekende partij betoogt voorts dat de verwerende partij stelt dat het visum dient ingetrokken te worden, waarvan de voorwaarden te vinden zijn in artikel 34 van de Visumcode, maar haar beslissing inhoudelijk steunt op artikel 32 van de Visumcode.

Artikel 34, tweede lid van de Visumcode luidt als volgt:

“2. Een visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Een visum wordt in beginsel ingetrokken door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het heeft afgegeven. Een visum kan door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat worden ingetrokken; in dat geval worden de autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven van de intrekking in kennis gesteld.”

De afgiftevoorwaarden waarvan sprake in artikel 34, tweede lid van de Visumcode worden in deze bepaling niet verder verduidelijkt. Deze worden onder meer uiteengezet in artikel 14 van de Visumcode. Artikel 14, 1, a) en b) van de Visumcode luiden *“Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken: a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt; b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;”*. De verwerende partij heeft dan ook op het eerste zicht op correcte wijze verwezen naar artikel 34, tweede lid van de Vreemdelingenwet en erop gewezen dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond, nu voormelde voorwaarden afgiftevoorwaarden zijn die vermeld worden in de Visumcode. Er blijkt op het eerste zicht niet dat de eerste bestreden beslissing inhoudelijk gesteund is op artikel 32 van de Visumcode.

Geheel ten overvloede wijst de Raad erop dat de ingeroepen rechtsgrond artikel 32, eerste lid, a) ii) van de Visumcode de eerste bestreden beslissing niet kan schragen, daar de eerste bestreden beslissing een beslissing tot intrekking van het visum betreft terwijl voormelde bepaling de weigering van het visum regelt. Alsook kan de ingeroepen rechtsgrond artikel 34, eerste lid van de Visumcode de eerste bestreden beslissing niet schragen, daar de eerste bestreden beslissing een beslissing tot intrekking van het visum betreft terwijl voormelde bepaling de nietigverklaring van het visum regelt. De Raad stelt echter vast dat duidelijk blijkt dat de verzoekende partij zich niet vergist heeft over het feit dat de eerste bestreden beslissing een beslissing tot intrekking van het visum betreft en artikel 34, tweede lid van de Visumcode, waarnaar wordt verwezen in de eerste bestreden beslissing, de toepasselijke bepaling is betreffende het intrekken van een visum. Het vermelden van de bepalingen 32, eerste lid, a) ii) en 34, eerste lid van de Visumcode, betreffen duidelijk, gelet op het feit dat de eerste bestreden beslissing duidelijk vermeldt dat het *in casu* gaat om het intrekken van het visum, een materiële vergissing, die verder geen invloed heeft op de motieven van de eerste bestreden beslissing en de rechten van verdediging, nu uit het verzoekschrift duidelijk blijkt dat de verzoekende partij zich niet heeft vergist over de toepasselijke rechtsgrond van de eerste bestreden beslissing.

2.2.6. Betreffende motieven die betrekking hebben op de feitelijke vaststellingen, stelt de verzoekende partij dat zij inderdaad in het bezit is van een koelbox vol vis en deze bedoeld is voor eigen gebruik, dat het gaat om gerookte vis en bereid vlees, dat zij die inderdaad niet hoeft te koken.

De Raad stelt vast dat beide bestreden beslissingen gesteund zijn op de vaststelling dat de verzoekende partij het doel en omstandigheden van haar voorgenomen verblijf onvoldoende heeft aangetoond, waarbij verduidelijkt wordt dat zij als toerist naar België is gekomen, dat zij in het bezit is van een toeristisch programma dat loopt van 30 oktober tot 18 november 2019 doch dat zij hierbij verder geen toelichting kan geven, dat zij geen verdere informatie kan geven over de bezienswaardigheden die zij gaat bezoeken, dat zij in het bezit is van een hotelreservatie voor slechts één nacht van 30 op 31 oktober en zegt dat zij ter plaatse zal reserveren, doch geen bewijs kan leveren waar zij de andere nachten zal doorbrengen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en worden door de verzoekende partij, zoals ook blijkt uit wat volgt, niet ontkracht of weerlegd. De verzoekende partij toont geenszins aan dat het kennelijk onredelijk is om teneinde het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, dat bestaat uit toerisme, als aangetoond te beschouwen, te verwachten dat een toelichting kan gegeven worden bij een voorgelegd toeristisch programma en informatie kan gegeven worden over bezienswaardigheden die men wenst te bezoeken alsook dat men minstens kan aantonen, nog daargelaten of een effectieve reservatie voorhanden is, waar men de nachten zal doorbrengen. De Raad stelt vast dat de verwerende partij op grond van de vaststellingen dat de verzoekende partij in het bezit is van een van een toeristisch programma dat loopt van 30 oktober tot 18 november 2019 doch dat zij hierbij verder geen toelichting kan geven, dat zij geen verdere informatie kan geven over de bezienswaardigheden die zij gaat bezoeken en dat zij in het bezit is van een hotelreservatie voor slechts één nacht van 30 op 31 oktober en zegt dat zij ter plaatse zal reserveren, doch geen bewijs kan leveren waar zij de andere nachten zal doorbrengen, op afdoende wijze kon besluiten tot het niet voldoende aangetoond zijn van het doel en de omstandigheden van haar verblijf. De loutere opmerking in de bestreden beslissingen dat de verzoekende partij in het bezit is van een koelbox vol vis, dat zij verklaart

dat dit voor eigen gebruik is, hoewel ze verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken, doet aan voormelde vaststelling geen afbreuk. Ten overvloede stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de grenspolitie die de verzoekende partij heeft opgehouden aan de grenscontrole en heeft gehoord en die heeft vastgesteld dat zij een koelbox vol vis bij zich had, reeds heeft geopperd dat dit vreemd lijkt daar de verzoekende partij verklaart op hotel te gaan waar het onmogelijk is te koken. De stelling in het verzoekschrift van de verzoekende partij dat het gaat om gerookte vis en bereid vlees, dat zij die niet hoeft te koken, betreft een loutere bewering.

2.2.7. Voorts betoogt de verzoekende partij dat ze het bewijs wilde afgeven van haar reservatie voor de periode van 10 tot 30 november 2019 – dat zij voegt aan haar verzoekschrift – maar dat zij het document niet meer mocht afgeven aan de ambtenaar van de Dienst Grenscontrole, dat ze de melding kreeg dat de beslissing al genomen was en dat ze moest wachten tot 18u ongeveer om de beslissing in ontvangst te nemen.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot loutere beweringen dat zij het bewijs van reservatie voor de periode van 10 tot 30 november 2019 wou afgeven maar dit niet meer mocht. Bovendien geeft zij zelf aan dat het gaat om het voorleggen van documenten nadat de bestreden beslissing reeds genomen was, zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden.

De verzoekende partij toont niet aan dat zij op het ogenblik van haar aankomst in België en bij haar gehoor betreffende haar reismotief beschikte over een hotelreservatie voor de periode van haar voorgenomen verblijf. Door het heden voorleggen van de reservatie voor de periode van 10 tot 30 november 2019 toont zij geenszins aan dat de reservatie reeds gemaakt was voor het nemen van de bestreden beslissing. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde document blijkt immers niet wanneer de reservatie werd gemaakt.

Uit een stuk in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij tijdens de betekening van de bestreden beslissing, en dus logischerwijs na het nemen van de bestreden beslissing, een nieuwe hotelreservatie voorlegde, waarbij wordt vermeld dat deze gemaakt werd nadat de verzoekende partij werd gehoord betreffende haar reismotief.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij voor het nemen van de bestreden beslissing beschikte over een hotelreservatie voor de periode van haar voorgenomen verblijf, zodat geenszins blijkt dat de verwerende partij niet terecht heeft vastgesteld dat de verzoekende partij onvoldoende het doel en de omstandigheden van haar voorgenomen verblijf heeft aangetoond. Het niet beschikken over een hotelreservatie voor haar verblijf – immers is een hotelreservatie voor 30 oktober 2019 niet langer relevant – wordt overigens bevestigd door haar verklaringen bij de grenspolitie waar zij stelt dat zij ter plaatse zal reserveren.

In zoverre zij met het bij het verzoekschrift voorleggen van de reservatie wenst aan te tonen dat zij effectief ter plaatse heeft gereserveerd, gaat zij er aan voorbij dat betreffende de verklaring van een reservatie ter plaatse wordt gemotiveerd dat zij geen bewijs heeft voorgelegd waar zij zou logeren. Het komt de Raad niet kennelijk onredelijk voor dat de verwerende partij verwacht dat aangetoond wordt waar zal gelogeerd worden tijdens het verblijf, en bij gebrek aan een concrete reservatie, informatie voorligt van de plaats waar men beoogt te logeren.

In zoverre de verzoekende partij met het voorleggen van de reservatie wenst aan te tonen dat heden het doel en de omstandigheden van haar voorgenomen verblijf zijn aangetoond, gaat zij enerzijds voorbij aan de overige niet betwiste vaststellingen dat zij ook in gebreke blijft om een toelichting te geven bij het haar voorgelegde toeristische plan en om verdere informatie te geven over de bezienswaardigheden die zij gaat bezoeken en anderzijds aan het feit dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen en stukken die dateren van na het nemen van de bestreden beslissing en dus logischerwijs nog niet aan de verwerende partij waren voorgelegd op het ogenblik dat zij haar beslissing nam.

2.2.8. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. De verzoekende partij toont niet aan dat er sprake zou zijn van een motiveringsgebrek of dat de gemachtigde bepaalde elementen over het hoofd zou hebben gezien. Bijgevolg is er op het eerste zicht geen sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ook een schending van artikel 34, tweede lid van de Visumcode blijkt *prima facie* niet.

2.2.9. Het enig middel is niet ernstig.

2.3. De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien november tweeduizend negentien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. LANSSENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. LANSSENS

N. VERMANDER